A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2005. február 24.*

A C-300/02. sz. ügyben,

az EK 230. cikk alapján megsemmisítés iránt a Bírósághoz 2002. augusztus 21-én

a **Görög Köztársaság** (képviselik: I. Chalkias és G. Kanellopoulos, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: M. Condou-Durande, meghatalmazotti minőségben, segítője: N. Korogiannakis dikigoros, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: görög.

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Lenaerts, N. Colneric (előadó), Juhász E. és M. Ilešič bírák,

főtanácsnok: P. Léger,
hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. szeptember 16-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetével a Görög Köztársaság a tagállamok által az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege alapján a tagállamoknál felmerült egyes kiadások közösségi finanszírozásból történő kizárásáról szóló, 2002. június 26-i 2002/524/EK bizottsági határozat (az értesítés a C(2002)2281. számú dokumentummal történt) (HL L 170., 77. o., a továbbiakban: a megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

2 Ezzel a határozattal a Bizottság a szántóföldi növények ágazatában „az alapellenőrzések hiányosságainak átalánykorrekcióját" végezte el, és 103 513 610 eurót kizárt a közösségi finanszírozásból az 1996–1999. pénzügyi években.

3 E pénzügyi korrekció különös indokait az EMOGA Garanciarészlege számlái elszámolásának ellenőrzési eredményeiről szóló, 2002. május 23-i AGRI 60720/2002-FR-Final összefoglaló jelentésben foglalták össze a 729/70/EGK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének c) pontja és az 1258/1999/EK rendelet 7. cikkének (4) bekezdése alapján, a gyümölcsökre és zöldségekre, a tejtermékekre, az állattámogatásokra, a szántóföldi növényekre, a vidékfejlesztésre és a kiadási határidőkre vonatkozóan (a továbbiakban: összefoglaló jelentés).

4 A jelen kereset a korrekciók három típusát érinti:

— 49 385 195 euró korrekció, a bejelentett kiadások és a támogatható, közölt vetésterületek közötti különbség miatt az 1994., 1995., 1996. és 1998. gazdasági évre vonatkozóan;

— 5%-os átalánykorrekció — azaz 44 591 189 euró — az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer létrehozásának hiányossága miatt, az 1998. és 1999. gazdasági évekre vonatkozóan;

— 2%-os átalánykorrekció — azaz 18 200 485 euró — a mezőgazdasági szövetkezetek társulásai által az 1998. és 1999. gazdasági évre alkalmazott visszatartások miatt.

A jogi háttér

Az általános szabályozás

5 Az 1995. május 22-i 1287/95/EK tanácsi rendelettel (HL L 125., 1. o.) módosított, a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/70/EGK tanácsi rendelet (HL L 94., 13. o., a továbbiakban a 729/70 rendelet) 3. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az 1. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján finanszírozni kell a mezőgazdasági piacok stabilizálását célzó intervenciót, amelyre a mezőgazdasági piacok közös szervezése keretében a közösségi szabályoknak megfelelően vállalnak kötelezettséget."

6 A 729/70 rendelet 5. cikke szabályozza a kifizetésre hatáskörrel rendelkező nemzeti ügynökségek által benyújtott éves számlák végső elszámolását ebből a célból.

7 Az 5. cikk (1) és (2) bekezdése elrendeli:

„(1) A tagállamok rendszeres időközönként az akkreditált kifizető ügynökségekre és koordináló szervekre, valamint az EMOGA Garanciarészlege által finan-

szírozott ügyletekre vonatkozóan a következő információkat továbbítják a Bizottság részére:

a) kiadásigazoló nyilatkozat és a pénzügyi igények becslése;

b) éves beszámolók, kiegészítve az elszámoláshoz szükséges adatokkal és az átadott számlák teljességére, pontosságára és a valóságnak való megfelelésére vonatkozó tanúsítvánnyal.

2. A Bizottság az Alap bizottságával folytatott konzultációt követően:

[...]

b) az (1) bekezdés b) pontjában említett információ alapján a szóban forgó pénzügyi évet követő év április 30-a előtt elszámolja a kifizető ügynökségek számláit.

A számlák elszámolására vonatkozó határozatban ki kell térni a benyújtott számlák teljességére, pontosságára és a valóságnak való megfelelésére.

A határozat nem sérti egy későbbi határozatnak a c) pont szerint történő elfogadását;

c) A Bizottság a kiadásoknak a 2. és a 3. cikkben említett közösségi finanszírozásból történő kizárásáról dönt, ha úgy találja, hogy a kiadásra nem a közösségi szabályoknak megfelelően került sor.

Mielőtt a finanszírozás megtagadására vonatkozó határozat megszületik, a Bizottság vizsgálatának eredményét és az érintett tagállam válaszát írásban közlik, ami után a két fél arra törekszik, hogy megállapodásra jusson a megteendő intézkedéseket illetően.

Ha nem jutnak megállapodásra, a tagállam négy hónapon belül eljárás indítását kérheti az álláspontok egyeztetése érdekében, amelynek eredményét egy, a Bizottságnak megküldött és a Bizottság által a finanszírozást megtagadó határozat meghozatala előtt elbírált jelentésbe kell foglalni.

A Bizottság a kizárásra kerülő összegeket különösen abból a szempontból vizsgálja meg, hogy mekkora a feltárt meg nem felelés jelentősége. Figyelembe veszi továbbá a jogsértés jellegét és súlyát, valamint a Közösség által elszenvedett pénzügyi veszteséget.

A finanszírozás megtagadása nem vonatkozhat olyan kiadásokra, amelyek több mint 24 hónappal azelőtt merültek fel, hogy a Bizottság az említett vizsgálatok eredményét írásban közölte az érintett tagállammal. Ezek a rendelkezések azonban nem vonatkoznak a következő pénzügyi következményekre:

— amelyeket a 8. cikk (2) bekezdésében említett szabálytalanság idézett elő;

— amelyek olyan nemzeti támogatáshoz vagy jogsértéshez kapcsolódnak, amely tekintetében a Szerződés 93. és 169. cikkében említett eljárást indítottak."

8 A 729/70 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdése előírja:

„A tagállamok a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően megteszik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy:

— meggyőződjenek róla, hogy az Alap által finanszírozott ügyletek ténylegesen megvalósulnak, és végrehajtásuk szabályszerű,

— megakadályozzák és kezeljék a szabálytalanságokat;

— behajtsák a szabálytalanság, illetve gondatlanság miatt elveszett összegeket."

9 Az említett rendelet 8. cikkének (2) bekezdése előírja:

„Teljes behajtás hiányában a szabálytalanság, illetve gondatlanság pénzügyi következményeit a Közösség viseli, a tagállamok közigazgatási vagy más szerveinek tulajdonítható szabálytalanság, illetve gondatlanság következményeinek a kivételével.

A behajtott összegeket az akkreditált kifizető ügynökség részére kell folyósítani, amely levonja azt az Alap által finanszírozott kiadásokból. A behajtott vagy késedelmesen fizetett összegek utáni kamatot az Alapba kell befizetni."

10 Ugyanezen rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A tagállamok az Alap megfelelő működéséhez szükséges minden információt a Bizottság rendelkezésére bocsátanak, és megtesznek minden megfelelő intézkedést annak megkönnyítésére, hogy a Bizottság a közösségi finanszírozás irányítása keretében szükségesnek ítélt ellenőrzéseket elvégezhesse, beleértve a helyszíni ellenőrzést is.

A tagállamok közlik a Bizottsággal azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket a közös agrárpolitikára vonatkozó közösségi jogi aktusok alkalmazására elfogadtak, amennyiben ezek a jogi aktusok az Alap számára pénzügyi következményekkel járnak."

11 A 729/70 rendelet 5. cikke (2) bekezdésének c) pontjában érintett egyeztetési eljárást az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege számlaelszámolásával összefüggő egyeztetési eljárás kialakításáról szóló, 1994. július 1-jei 94/442/EK bizottsági határozat (HL L 182., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 268. o.) szabályozza. E határozat 1. cikkének (1) bekezdése szerint egyeztető testületet állítanak fel. E cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint „a Testület álláspontja nem sérti a Bizottságnak a számlaelszámolásra vonatkozó végső döntését."

12 A 729/70/EGK tanácsi rendeletnek az EMOGA Garanciarészlege számlaelszámolási eljárása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1995. július 7-i 1663/95/EK bizottsági rendelet (HL L 158., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 18. kötet, 31. o.) 8. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Amennyiben valamely vizsgálat hatására a Bizottság úgy értékeli, hogy egy felmerült kiadás nem felelt meg a közösségi szabályoknak, tájékoztatja az érintett tagállamot a megállapításairól, a jövőbeli megfelelőség érdekében meghozandó korrekciós intézkedésekről, valamint a 729/70/EGK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján általa kizárásra javasolható kiadás becsült összegéről. A tájékoztatásban hivatkozni kell erre a rendeletre. A tagállam két hónapon belül adhat választ, és a Bizottság ennek alapján módosíthatja álláspontját. Indokolt esetben a Bizottság a válaszadási határidőt meghosszabbíthatja.

A válaszadási határidő lejárta után a Bizottság kétoldalú megbeszélést kezdeményez, és mindkét fél törekszik megállapodásra jutni a megteendő intézkedések tekintetében. A Bizottság ezután hivatalosan eljuttatja a tagállamhoz következtetéseit, amelyekben hivatkozik a 94/442/EK bizottsági határozatra."

13 Az 1663/95 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében a 729/70/EGK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett határozatot az egyeztető testületnek a 94/442/EK határozatban megállapított rendelkezések szerint készített jelentése vizsgálatát követően kell meghozni.

14 Az átalánykorrekció alkalmazására vonatkozó iránymutatást az „EMOGA Garanciarészlege számláinak végső elszámolására vonatkozó határozat előkészítése során a

pénzügyi következmények kiszámítására vonatkozó iránymutatás" című, 1997. december 23-i VI/5330/97. sz. bizottsági dokumentumban (a továbbiakban: a VI/5330/97. sz. bizottsági dokumentum) határozták meg. Amennyiben a vizsgálat során szolgáltatott információk nem teszik lehetővé a Közösség által elszenvedett veszteség felmérését, e veszteségek extrapolálás alapján, statisztikai eszközökkel vagy egyéb ellenőrizhető adatokra utalással átalánykorrekciót lehet végrehajtani. Az alkalmazott átalánykorrekció aránya az ellenőrzések elvégzése során megállapított hiányosságok jelentőségétől függ.

15 E dokumentum 2. kiegészítő mellékletében, amelynek elnevezése „Tagállamok által elvégzett ellenőrzések hiányosságainak pénzügyi következményei az EMOGA Garanciarészlege számláinak végső elszámolására", a Bizottság az ellenőrzés két kategóriáját különbözteti meg:

„— Az alapellenőrzések azok a fizikai és adminisztratív vizsgálatok, amelyek az alapvető tények ellenőrzéséhez szükségesek, különösen a kérelem tárgyának valós mivolta, a mennyiség és a minőségi feltételek, ideértve a határidők betartását, a terméskövetelményeket, a visszatartási határidőket stb. Az ellenőrzéseket a helyszínen hajtják végre olyan független információk összevetésével, mint például az ingatlan-nyilvántartás.

— A másodlagos ellenőrzések a kérelmek megfelelő kezeléséhez szükséges adminisztratív műveletek, mint a benyújtási határidők betartásának ellenőrzése, az azonos tárgyban kétszer benyújtott kérelmek azonosítása, kockázatelemzés, szankciók alkalmazása és az eljárások megfelelő felülvizsgálata."

16 A VI/5330/97. sz. dokumentum 2. melléklete szerint a Bizottság a következő átalánykorrekciókat alkalmazza:

„Amennyiben egy vagy több alapellenőrzést nem végeznek el, vagy olyan rosszul, illetve olyan ritkán hajtanak végre, hogy azok nem elégségesek egy kérelem támogathatóságának megállapításához vagy a szabálytalanságok megelőzéséhez, 10%-ig terjedő korrekciót kell alkalmazni, mivel ésszerűen feltételezhető, hogy az EMOGA számára jelentős veszteség komoly kockázata állt fenn.

Amennyiben valamennyi alapellenőrzést elvégezték, de nem tartották be a rendeletek által javasolt számot, gyakoriságot vagy szigort, 5%-ig terjedő korrekciót kell alkalmazni, mivel ésszerűen arra lehet következtetni, hogy ezek az ellenőrzések nem biztosítják a kérelmek szabályszerűsége biztosítékának elvárt szintjét, valamint hogy az EMOGA számára jelentős a veszteség kockázata.

Amennyiben egy tagállam az alapellenőrzéseket szabályszerűen elvégzi, de teljesen elmulaszt egy vagy több másodlagos ellenőrzést, 2%-ig terjedő korrekciót kell alkalmazni, tekintettel az EMOGA veszteségének enyhébb kockázatára és a szabályszegés csekély súlyára."

A szántóföldi növényekre vonatkozó szabályozás

17 Az egyes közösségi támogatási programok integrált igazgatási és ellenőrzési rendszerének [a továbbiakban: IIER] létrehozásáról szóló, 1992. november 27-i 3508/92/EGK tanácsi rendelettel (HL L 355., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 13. kötet, 223. o.) új integrált rendszert hozott létre, amely különösen a szántóföldi növények ágazatának pénzügyi támogatási rendszerére alkalmazható.

18 E rendelet 2. cikke szerint:

„Az integrált rendszer a következő elemeket tartalmazza:

a) számítógépes adatbázis;

b) a mezőgazdasági parcellák alfanumerikus azonosító rendszere;

c) a haszonállatok azonosításának és nyilvántartásának alfanumerikus rendszere;

d) támogatási kérelmek;

e) integrált ellenőrzési rendszer."

19 E rendelet 7. cikke előírja, hogy az integrált ellenőrzési rendszernek az összes benyújtott támogatási kérelemre vonatkoznia kell, különösen az adminisztratív ellenőrzésekre, a helyszíni ellenőrzésekre és, adott esetben, a légi vagy műholdas távérzékeléssel történő vizsgálatokra.

20 Az említett rendelet 8. cikke értelmében:

„(1) A tagállamoknak a támogatási kérelmekre vonatkozóan adminisztratív ellenőrzéseket kell végezniük.

(2) Az adminisztratív ellenőrzéseket a mezőgazdasági gazdaságokat reprezentáló mintát lefedő helyszíni ellenőrzésekkel kell kiegészíteni. A tagállamoknak mintavételezési tervet kell készíteniük az összes ilyen ellenőrzéshez.

(3) Az egyes tagállamoknak ki kell jelölniük az e rendeletben előírt ellenőrzések koordinálásáért felelős hatóságot.

(4) A nemzeti hatóságok, külön szabályozott feltételek mellett, felhasználhatják a távérzékelést a mezőgazdasági parcellák területének meghatározására, a termesztett növénykultúrák azonosítására és állapotuk vizsgálatára.

(5) Abban az esetben, ha a tagállamok illetékes hatóságai az e rendelet szerint elvégzendő feladatok bizonyos vonatkozásaiban szakosított ügynökségeket vagy cégeket bíznak meg, fenn kell tartaniuk az ilyen munka felett az ellenőrzést és felelősségüket."

21 Az 1996. december 17-i 2466/96/EK tanácsi rendelettel (HL L 335., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 20. kötet, 148. o.) módosított 3508/92 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése elrendeli:

„(1) Az integrált rendszert alkalmazni kell:

a) 1993. február 1-jétől a támogatási kérelmek, a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási alfanumerikus rendszere, valamint a 7. cikkben említett integrált ellenőrzési rendszer vonatkozásában;

b) a 2. cikkben említett egyéb elemek tekintetében:

— Ausztria, Finnország és Svédország esetében legkésőbb 1998. január 1-jétől,

— a többi tagállam esetében legkésőbb 1997. január 1-jétől."

22 Az egyes szántóföldi növények termelőire vonatkozó támogatási rendszer létrehozásáról szóló, 1992. június 30-i 1765/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 181., 12. o.) 15. cikkének (3) bekezdése előírja:

„A jelen rendeletben említett kifizetéseket teljes egészében a kedvezményezetteknek kell kifizetni."

23 Az 1995. július 6-i 1648/95/EK bizottsági rendelettel (HL L 156., 27. o.) módosított, az egyes közösségi támogatási rendszerekre vonatkozó integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1992. december 23-i 3887/92/EGK bizottsági rendelet (HL L 391., 36. o.) 9. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése szerint a szándékosan vagy súlyos gondatlanságból tett hibás nyilatkozat esetén az adott termelő a szóban forgó naptári évben a támogatási rendszerből kizárásra kerül.

Az ügy érdeméről

Az éves kifizetési nyilatkozatok és a támogatható vetésterületek közötti különbségek miatt az 1994., 1995., 1996. és 1998. gazdasági évre alkalmazott korrekcióról

A kifizetések állítólagos szabályszerűségéről

24 Az összefoglaló jelentés B.7.3.1.1. pontjából következik, hogy az 1994., 1995., 1996. és 1998. gazdasági év vonatkozásában a Bizottság szolgálatai rendkívül nagy különbségeket tártak fel (összesítve 49 385 195 euró többletkiadást), a Görög Köztársaság által az éves nyilatkozataiban bejelentett kiadások, valamint a görög hatóságok által az alap-vetésterületről benyújtott legutolsó tájékoztatás szerint támogatható vetésterületek összevetését követően.

— A felek érvei

25 A görög kormány szerint a VI/5330/97. sz. dokumentum és a 729/70 irányelv 5. cikke (2) bekezdése c) pontjának téves értelmezése és alkalmazása miatt a Bizottság úgy vélte, hogy az éves kifizetési nyilatkozatok és a támogatható kiadások közötti eltérés az EMOGA számára tényleges eltérésnek és veszteségnek minősül. A Bizottság a közösségi finanszírozásból levonta a megfelelő összeget, amelyet pénzügyi korrekcióként a Görög Köztársaság terhére számolt el. A Bizottság azért így járt el, mert ezek az eltérések kizárólag a közös informatikai hálózat hiánya miatt következtek be, és nem a tagállam által, egyes közösségi szabályok megsértésével teljesített pontos kiadásoknak megfelelő összegeket képviselnek a közösségi források rovására. Tehát nem tényleges, hanem fiktív eltérésekről van szó, amelyek az igazgatási rendszernek az egységes közös informatikai rendszer hiányából eredő gyengeségeit tükrözik.

26 A görög kormány előterjeszti ebben a tekintetben, hogy:

— vagy az adatok nem megbízhatóak, és ennélfogva a közöttük lévő különbségek fiktívek,

— vagy az adatok megbízhatóak, és a közöttük lévő különbségek valósak.

27 E kormány szerint ez a két feltételezés nem állhat fenn egyidejűleg, abban az értelemben, hogy a nem megbízható adatok nem eredményezhetnek valós különbségeket, ahogyan azt a Bizottság állítja.

28 Egyébként az adatok között fennálló különbségek nem szükségképpen jelentik azt, hogy a szokásos szabályszerű kifizetéseket meghaladó kifizetések valósak. Ez annál is inkább érvényes, amennyiben az adatok egy közös kompatibilis informatikai rendszer hiánya miatt nem megbízhatóak. Ebből következik, hogy annak a félnek, aki azt állítja, hogy a különbségek valósak, állításait bizonyítania is kell. A Bizottság álláspontja, amely e különbségek fennállására való hivatkozásra szorítkozik, ezt a követelményt nem teljesíti.

29 A tény, hogy a hivatkozott eltérések nem valósak, az 1997. évi betakarításra vonatkozó, a görög hatóságok által 2001. március 27-én, a Bizottság szolgálataival folytatott kétoldalú megbeszélést követően elvégzett vizsgálatok alapján is megállapítható, amelyeknek a következtetéseit a Bizottság szolgálatai pontosnak tartották oly módon, hogy 24 160 441 768 GRD összegű támogatást nem zártak ki a közösségi finanszírozásból az 1997. gazdasági évre.

30 A Bizottság felhívja a figyelmet arra, hogy a görög kormány elismeri az éves nyilatkozatoknak megfelelően teljesített kiadások és a támogatható vetésterületek közötti eltéréseket, a görög hatóságok által benyújtott az alap-vetésterületre vonatkozó végső bejelentésnek megfelelően, és azok összegét nem vitatja. A Bizottság hangsúlyozza, hogy a görög kormány nem terjesztett elő olyan további tényt a kiadások összegének és a vetésterületek megállapítására, amelyek e kormány szerint pontosak és megbízhatóak lennének.

31 A Bizottság hangsúlyozza ebben a tekintetben, hogy a görög kormánynak a „fiktív eltérésekre" vonatkozó érve ismételten vagy azt támasztja alá, hogy a saját bejelentése szerint a termelőknek kifizetett összeg nem pontos, vagy azt, hogy a vetésterületek, amelyeket mint támogathatókat jelentett be, nem pontosak, vagy mindkét tény valótlan. Bármi is legyen az így módon előterjesztett érv, a Görög Köztársaság feladata, hogy a Bizottság szolgálatai számára „pontos" számokat jelentsen be.

— A Bíróság álláspontja

32 Bevezetésként fel kell idézni, hogy az EMOGA csak a mezőgazdasági piacok közös szervezése keretében, a közösségi rendelkezéseknek megfelelően végrehajtott intézkedéseket finanszírozza (lásd többek között a C-278/98. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 2001. március 6-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-1501. o.] 38. pontját és a C-349/97. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2003. május 8-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-3851. o.] 45. pontját).

33 Szintén fel kell idézni, hogy a Bizottság feladata a mezőgazdasági piacok közös szervezése szabályai megsértésének bizonyítása (lásd többek között a C-281/89. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1991. február 19-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-347. o.] 19. pontját). Ebből következően a Bizottság köteles indokolni az érintett tagállam által végrehajtott ellenőrzések hibáit vagy hiányosságait megállapító határozatát (lásd a fent hivatkozott Spanyolország kontra Bizottság ítélet 46. pontját).

34 A Bizottság azonban nem a nemzeti közigazgatási szervek által végrehajtott ellenőrzések elégtelenségének vagy az azok által ismertetett számok szabálytalanságának kimerítő jellegű bemutatására köteles, hanem arra, hogy bizonyítsa az ellenőrzések vagy e számok tekintetében benne felmerült komoly és ésszerű kétséget (lásd a C-54/95. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 1999. január 21-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-35.] 35. pontját).

35 Az érintett tagállam a maga részéről nem cáfolhatja a Bizottság megállapításait anélkül, hogy saját állításait alátámasztaná egy megbízható és működőképes ellenőrzési rendszer létezését bizonyító tényekkel. Amennyiben nem tudja bizonyítani, hogy a Bizottság megállapításai pontatlanok, azok komoly kétségeket kelthetnek a megfelelő és hatékony felügyeleti és ellenőrzési intézkedések összességének végrehajtását illetően (lásd a C-253/97. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1999. október 28-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-7529. o.] 7. pontját).

36 A Bizottságra háruló bizonyítási kötelezettség ezen könnyítését az a tény indokolja, hogy a tagállam van leginkább abban a helyzetben, hogy az EMOGA számláinak végső elszámolásához szükséges adatokat összegyűjtse és ellenőrizze, következésképpen rá hárul ellenőrzései és számai valóságának és adott esetben a Bizottság állításai pontatlanságának legrészletesebb és legteljesebb bizonyítása (a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ítélet 35. pontja és a Hollandia kontra Bizottság ítélet 41. pontja).

37 Ezeknek az állításoknak a fényében kell megvizsgálni a görög kormány által azon megállapításokkal szemben előterjesztett bizonyítékokat, amelyekre a Bizottság a megtámadott határozatot alapozta.

38 Az nem vitatott, hogy az éves nyilatkozatoknak megfelelően teljesített kiadások és a görög hatóságok által a Bizottsághoz benyújtott, a kifizetések alapjául szolgáló vetésterületekre vonatkozó végső közleménynek megfelelően a kifizetéssel támogatható vetésterületek között eltérés van.

39 Azzal, hogy a görög kormány által bejelentett, ellentmondó számok alapján kétségbe vonta a támogatások kifizetésének szabályszerűségét, a Bizottság a komoly és ésszerű kétség fennállását bizonyította.

40 Következésképpen a görög hatóságokra hárult, hogy a legrészletesebb és legteljesebb bizonyítékot terjesszék elő arra, hogy ezeket a kifizetéseket nem a közösségi jog megsértésével hajtották végre.

41 Következésképpen a görög kormány álláspontjával ellentétben nem lehet fenntartani, hogy a Bizottságra hárul annak bizonyítása, hogy a megállapított különbségek valósak abban az értelemben, hogy a támogatható vetésterületre vonatkozó megbízható adatokat a Bizottságnak kell szolgáltatnia.

42 A görög kormány nem bizonyította, hogy a kifizetések nem haladták meg a szóban forgó támogatásokkal érintett vetésterületeknek megfelelőket. A görög kormány annak megerősítésére szorítkozik, hogy az ellentmondó adatok létezése nem jelenti szükségképpen azt, hogy a végrehajtott kifizetések valóban meghaladták a szokásos szabályos kifizetéseket.

43 A fentiekből következik, hogy a görög kormánynak nem sikerült megcáfolnia a Bizottságnak az éves kifizetési nyilatkozatok és a támogatható vetésterületek közötti különbségre vonatkozó megállapításait.

A második pénzügyi korrekció azonos indok miatti állítólagos alkalmazásáról

— A felek érvei

44 A görög kormány érvelése szerint az átalánykorrekciók az 1994., 1995. és 1996. év betakarításai esetében ugyanezen indokokból már alkalmazásra kerültek. Pontosítja,

hogy a pénzügyi átalánykorrekciókat a Görög Köztársaság esetében az IIER elégtelenségei miatt már alkalmazták az 1994., 1995., 1996. és 1998. év betakarításainak megfelelő időszak során, a szántóföldi növények ágazatában a tagállamok által az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garancia-részlege alapján teljesített egyes kiadások közösségi finanszírozásból történő kizárásáról szóló, 2000. július 5-i 2000/449/EK bizottsági határozattal (HL L 180., 49. o.). Az e tagállamra terhelt pénzügyi átalánykorrekciók a következők voltak: egyrészt az 1994. évi betakarítás címén 2%, másrészt az 1995., 1996. és 1997. év betakarításait illetően a helyszíni ellenőrzés tárgyát képező kérelmek esetében a bejelentett kiadások 5%-a, a távérzékeléssel ellenőrzöttek esetében 2%-a. Ezeket a korrekciókat az IIER létrehozásának elégtelenségei és késedelmei miatt alkalmazták. Az IIER elégtelenségei között szerepelt a közös informatikai rendszer hiánya. Következésképpen el kell fogadni, hogy a fent hivatkozott betakarítások esetében végrehajtott pénzügyi átalánykorrekciók a közös informatikai rendszer hiányára is vonatkoztak, amely miatt nem volt lehetőség egy második pénzügyi korrekció alkalmazására ugyanazon indokkal.

45 A görög kormány fenntartja egyébként, hogy az 1997. évi betakarítás vonatkozásában megállapított eltéréseket anélkül zárták ki a jelen pénzügyi korrekcióból, hogy világosan megállapították volna azt az okot, amely miatt az 1997. gazdasági évben feltárt 77 millió euró összegű eltérések a közösségi finanszírozásból nem kerültek kizárásra. A Bizottság világosan kifejtette, hogy a más évek betakarítása esetében megállapított eltéréseket — az 1997. év kivételével — a közös informatikai hálózat hiányától eltérő okok eredményezték. E kormány szerint a Bizottság álláspontjának elfogadásához valójában a legkevésbé elfogadható változatot kellene elfogadni, amely szerint az 1994., 1995. és 1996. gazdasági év vonatkozásában megállapított különbségek valósak, és a közösségi kifizetéseken felüli kifizetések valóban megtörténtek, az 1997. gazdasági év esetében azonban ugyanezen különbségeket a közös kompatibilis informatikai rendszer hiánya okozta. Ebből következően ez utóbbiak nem valósak, és a megfelelő összegek ezért a közösségi finanszírozásból nem kerülnek kizárásra. Tehát ennek folytán az 1998. gazdasági év során megállapított különbségek ismét valósak, és a rendszeres kifizetéseken felüli kifizetések megtörténtek.

46 A görög kormány ebből arra következtet, hogy a megtámadott határozatot az EK 253. cikknek megfelelően meg kell semmisíteni az indokolás hiánya vagy legalábbis az indokolás elégtelensége miatt, ténybeli tévedés miatt, a tények helytelen értékelése miatt, a lényeges tények figyelmen kívül hagyása miatt, valamint másodlagosan arra, hogy az említett határozatot úgy kell módosítani, hogy a fent hivatkozott eltéréseknek megfelelő összegeket a közösségi finanszírozásból ne zárják ki.

47 A Bizottság nem osztja a görög kormány azon álláspontját, amely szerint ugyanazon betakarításokra azonos indokok alapján kétszeres pénzügyi korrekciót alkalmaztak volna. Az előző korrekciókat az EMOGA veszteségének kockázatára alapozták, amelyek a Görögországban a kifizetési és ellenőrzési rendszerre vonatkozóan megállapított elégtelenségek összességének eredményei a VI/5330/97. sz. dokumentum alapján. Ezt követően a Bizottság szolgálatai a Görög Köztársaságtól megkapták az egyes szántóföldi növények termelői támogatási rendszerének keretében a kiegyenlítő kifizetések nyújtásának egyes feltételeiről szóló, 1996. április 9-i 658/96/EK bizottsági rendelet (HL L 91., 46. o.) és annak VIII. melléklete alapján az 1994. és 1996. év betakarítására vonatkozó információkat, amelyek lehetővé tették számukra a támogatható vetésterületek és a végrehajtott kifizetések összevetését, és annak megállapítását, hogy az EMOGA számára jelentős eltérések és valós veszteségek álltak fenn. Az alkalmazott új korrekció tehát a szabálytalan kiadásokhoz vezető egyes eltérések megállapításán alapult.

48 Az 1997-es betakarítást illetően a Bizottság hangsúlyozza, hogy a görög kormány olyan adatokat és magyarázatokat nyújtott, amelyek lehetővé tették számára a pénzügyi hatások és a konkrétan megállapított problémák elkülönült értékelését. Ilyen tényeket a következő évek vonatkozásában is ismertetni kellett volna. Azonban semmilyen ilyen magyarázatot vagy információt nem nyújtottak. Az a tény, hogy 1997-ben semmilyen eltérést nem állapítottak meg, nem minősül elégséges érvnek arra, hogy egyéb információ hiányában arra lehessen következtetni, hogy az 1994., 1995., 1996. és 1998. évben nem voltak eltérések.

— A Bíróság álláspontja

49 Bevezetésként meg kell állapítani, hogy a görög kormány a megtámadott határozat indokolásának a felhozott kétszeres pénzügyi korrekciót illető hiányára vonatkozó kifogásra nem önálló jogalapként hivatkozott, hanem úgy tűnik, hogy az a Bizottság álláspontjának egészére vonatkozik. Ez a kifogás tehát nem képezi külön vizsgálat tárgyát.

50 Ahogyan a jelen ítélet 32. pontjából következik, az EMOGA csak a mezőgazdasági piacok közös szervezése keretében a közösségi rendelkezéseknek megfelelően végrehajtott intézkedéseket finanszírozza. A Bizottság nem köteles megállapítani a kár fennállását, megelégedhet az erre vonatkozó, megbízható jelek előterjesztésével (a fent hivatkozott Spanyolország kontra Bizottság ítélet 146. pontja).

51 Jelen esetben az nem vitatott, hogy a nem támogatható vetésterületekre alapozott kifizetéseket illetően a Bizottság ilyen jeleket terjesztett elő, és a görög kormány nem tudta bizonyítani a kifizetések szabályszerűségét.

52 Az 1997-es betakarítást illetően a Bizottság joggal állítja, hogy az a tény, hogy ennek az évnek a vonatkozásában semmilyen eltérést nem állapítottak meg, önmagában nem minősül elégséges érvnek arra, hogy egyéb információ hiányában arra lehessen következtetni, hogy eltérések más években sem voltak.

53 Az 1994., 1995. és 1996. év betakarításai vonatkozásában az átalányjellegű korrekciók alkalmazására az IIER elégtelensége miatt került sor, míg a szóban forgó korrekciókat nem átalányjelleggel, hanem a veszteségek pontos felmérése alapján alkalmazták.

54 Valójában nem lehet azonnal kizárni, hogy az 1994-es és az azt követő évek során megállapított kockázatok, amelyek miatt a Bizottság átalánykorrekciót írt elő, már magukban foglalták a támogatható vetésterületek és a kifizetett támogatások közötti eltérésekhez kötődő kockázatokat.

55 A Bizottság azonban részletesen bebizonyította, hogy a megelőző évek vonatkozásában alkalmazott korrekciókat nem ilyen kockázat, hanem egyéb különleges okok indokolták.

56 Az összefoglaló jelentés 7.3.1.5. pontjából következik, hogy az 1994. év vonatkozásában alkalmazott korrekció csak az ellenőrzési rendszer másodlagos szempontjaira vonatkozott, és nem érintette a közös kompatibilis informatikai rendszer hiányát, amely jelen pénzügyi korrekció indoka.

57 Az 1995. és 1996. gazdasági évre alkalmazott korrekciók helyszíni ellenőrzések vonatkozásában megállapított hiányosságokhoz kapcsolódtak, és nem a közös kompatibilis informatikai rendszer hiánya indokolta őket. A Bizottság a görög kormány által nem cáfolt védekezésében azt állítja, hogy az 1995. és 1996. gazdasági évre alkalmazott pénzügyi korrekciók többek között a távérzékeléssel végzett ellenőrzések és a helyszíni ellenőrzések késedelméhez, valamint az ingatlannyilvántartás és a keresztellenőrzések hiányához kötődő elégtelenségekre vonatkoztak.

58 Ezeket a megállapításokat a görög kormány nem cáfolja, amely fenntartja különösen azt, hogy a felrótt elégtelenségek között a közös informatikai rendszer hiánya szintén szerepelt.

59 A 2000/449 határozat az 1996-1998. gazdasági évekre alkalmazott korrekció indokaként az EMOGA számára az „IIER hiányosságaiból" adódó veszteség kockázatát tartalmazta.

60 Annak ellenére, hogy a 3508/92 rendelet 2. cikke szerint egy közös informatikai rendszer az IIER részét képezi, ez számos egyéb elemből áll össze. Valójában az IIER az adminisztratív ellenőrzéseket, a helyszíni ellenőrzéseket és adott esetben a légi vagy műholdas távérzékelést is magában foglalja.

61 Ebből következően a 2000/449 határozattal előírt korrekciók a hiányosságok összességén alapultak. A korábbi korrekciók esetében a végrehajtott kifizetések és a támogatható vetésterületek között megállapított eltérést figyelmen kívül hagyták.

62 Ennélfogva az ugyanazon időszakokra azonos indokok alapján elvégzett kétszeres pénzügyi korrekcióra vonatkozó kifogást el kell utasítani.

A Bizottság állítólagos időbeli hatáskörének hiánya

— A felek érvei

63 A görög kormány másodlagosan előadja, hogy a 729/70 rendelet 5. cikke (2) bekezdésének c) pontja elrendeli, hogy egy finanszírozás megtagadása nem

vonatkozhat olyan kiadásokra, amelyek több mint 24 hónappal azelőtt merültek fel, hogy a Bizottság az említett vizsgálatok eredményét írásban közölte az érintett tagállammal.

64 A görög kormány szerint az 1663/95 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottság azon joga, hogy pénzügyi korrekciót alkalmazzon az ellenőrzés eredményének az érintett tagállammal való írásbeli tájékoztatását megelőző 24 hónapos időszak alatt, előfeltételezi, hogy ez az — ellenőrzés során elvégzett vizsgálatokra vonatkozó — írásbeli tájékoztatás a 729/70 rendelet 5. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében kizárható kiadások becsült összegét is magában foglalja. Következésképpen az ellenőrzés eredményeire vonatkozó tájékoztatás, amely nem tartalmazza a kizárható kiadások értékelését, nem teljesíti a megkövetelt rendeleti feltételeket.

65 Ennélfogva e kormány érvelése szerint jelen pénzügyi korrekció nem vonatkozhat az 1994-1996. évek és az 1998. év betakarítására, mivel ezen 5. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelően az nem vonatkozhat olyan kiadásokra, amelyek 24 hónappal a Bizottság azon következtetéseinek hivatalos értesítése előtt merültek fel, amelyek a szolgálatai által a 214/99., 219/99. és 1/2000. sz. alatt bejegyzett vizsgálatok keretében elvégzett ellenőrzések eredményeire vonatkoztak.

66 A Bizottság válasza szerint a Görög Köztársaság nem húzhat hasznot abból, hogy elmulasztotta megfelelő időn belül benyújtani az említett évekre vonatkozó pontos adatokat a Bizottsághoz. A Bizottság hangsúlyozza, hogy a szóban forgó eltéréseket illetően szolgálatai a görög hatóságokkal állandó párbeszédet folytattak. A Bizottság ebben a tekintetben különösen az 1998. június 23-i levelére hivatkozik (VI/25149. sz., görög változat: EL 32539., 1998. augusztus 24.), amelyben jelzi a görög hatóságoknak egyes kiadások közösségi finanszírozásból való kizárására vonatkozó szándékát. 2001. február 5-i levelében (VI/003644. sz.), a Bizottság jelezte, hogy szándékában áll javasolni azoknak a kiadásoknak a kizárását, amelyek nem felelnek meg az 1994-1998-ban megművelt vetésterületeknek.

— A Bíróság álláspontja

67 A 729/70 rendelet 5. cikke (2) bekezdése c) pontjának ötödik albekezdésében előírja, hogy „[a] finanszírozás megtagadása nem vonatkozhat olyan kiadásokra, amelyek több mint 24 hónappal az előtt merültek fel, hogy a Bizottság az említett vizsgálatok eredményét írásban közölte az érintett tagállammal".

68 Az 1663/95 rendelet, amely a 729/70 rendelet végrehajtási rendelete, 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében pontosítja az írásbeli közlés tartalmát, amelylyel a Bizottság a vizsgálatai eredményét a tagállamokkal közli (lásd a C-170/00. sz., Finnország kontra Bizottság ügyben 2002. január 24-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-1007. o.] 26. pontját).

69 Ennek a cikknek az értelmében az említett közlemény, amely jelzi a jövőbeli megfelelőség érdekében meghozandó korrekciós intézkedéseket, tartalmazza a Bizottság által kizárásra javasolható kiadások becsült összegét és az 1663/95 rendeletre történő hivatkozást.

70 A Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően a Bizottság köteles betartani a tagállamokkal való viszonyában azokat a feltételeket, amelyeket a végrehajtási rendeletekben saját maga számára írt elő (lásd a fent hivatkozott Finnország kontra Bizottság ítélet 34. pontját). Ezeknek a feltételeknek a be nem tartása – mértékétől függően — ugyanis megfoszthatja lényegétől a tagállamok számára a 729/70 rendelet 5. cikke (2) bekezdésének c) pontjában nyújtott eljárási garanciát, amely időben korlátozza azokat a kiadásokat, amelyekre az EMOGA finanszírozás megtagadása vonatkozhat (lásd többek között a C-158/00. sz., Luxemburg kontra Bizottság ügyben 2002. június 13-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-5373. o.] 24. pontját).

71 Meg kell tehát vizsgálni, hogy az 1998. június 23-i levél milyen mértékben felel meg az 1663/95 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében felsorolt feltételeknek.

72 Ebben a levélben az 1663/95 rendelet 8. cikkére hivatkozva a Bizottság a görög hatóságoknak jelezte azt a szándékát, hogy e levél hivatalos kézhezvételét megelőző legfeljebb 24 hónapos időszakra kizárja a közösségi finanszírozásból a bejelentett kiadások egy részét a tagállamok által továbbítandó adatokról és az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege által finanszírozott kiadások havi könyveléséről, valamint a 2776/88/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1996. február 16-i 296/96/EK bizottsági rendelet (HL L 39., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 18. kötet, 453. o.) 7. cikkének (1) bekezdése alapján.

73 A kiadások becslését illetően a Bizottság jelezte a görög hatóságoknak, hogy a kiadásoknak ezt a részét a tárgyban alkalmazandó rendelkezések alapján kell meghatározni

74 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a kiadások „becsült összege" kifejezést, amely az 1663/95 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében fordul elő, valamint annak a különböző nyelvi változatokban lévő megfelelőit úgy kell értelmezni, hogy a szóban forgó kiadások összegének számszerű megjelölése nem szükséges, elég, ha azokat a tényeket megjelölik, amelyek lehetővé teszik ennek az összegnek legalább a hozzávetőleges kiszámítását (lásd többek között a C-375/99. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2001. szeptember 13-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-5983. o.] 16. pontját).

75 Ezt a szó szerinti értelmezést alátámasztja az a tény, hogy amint a jelen ítélet 36. pontjában felidézésre került, a tagállam van a leginkább abban a helyzetben, hogy az EMOGA számláinak végső elszámolásához szükséges adatokat összegyűjtse és ellenőrizze.

76 Jelen esetben az említett 1998. június 23-i levélhez mellékelt, az „Ellenőrzési jelentés az EMOGA — garanciarészleg — szántóföldi növények — 1996-os és 1997-es betakarítás számláinak végső elszámolása címén" című ellenőrzési jelentés kifejezetten utal az 1.3.2., 3.7. és 3.8. pontban arra a tényre, hogy az átadott adatok feltárták a számítógépes adatok alapján megállapítható végösszegeknek az EMOGA részére, azonos időszak során bejelentett kiadásokkal való összeegyeztethetetlenségét, valamint lényeges adatok hiányát. Jelentős különbségeket állapítottak meg.

77 Ezek az információk tehát nem teszik lehetővé a „becslést" az 1663/95 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében. A jelentés számos kritikát fogalmaz meg az IIER létrehozása során megállapított hiányosságokra és az 1996-os és 1997-es betakarítások során megállapított funkciózavarra vonatkozóan. A levél nem jelzi, hogy a Bizottság nem átalányjellegű korrekciót tervezett. E két betakarítást illetően a görög hatóságoknak tehát nem állt módjukban, hogy az esetleges korrekciók összegét legalább megközelítőleg kiszámolják. Ezenkívül az 1994-es és 1995-ös betakarításokat sem az említett levél, sem a mellékelt jelentés nem érintette.

78 Az 1998. június 23-i levél tehát az 1663/65 rendelet 8. cikk (1) bekezdése értelmében nem minősül tájékoztatásnak.

79 A tervezett korrekció típusát a 2000. június 13-i levél sem említi.

80 A 2001. augusztus 20-i levél a Bizottság első olyan tájékoztatása, amely jelen esetben megfelel e rendelkezés előírásainak.

81 A Bizottság nem vitathatja a 729/70 rendelet 5. cikke (2) bekezdése c) pontja ötödik albekezdésében előírt határidő következményeit arra hivatkozva, hogy a görög hatóságok nem működtek megfelelően együtt a megállapított eltérések megmagyarázásában. Valójában semmi nem tiltja, hogy a Bizottság az említett rendelkezésben előírt tájékoztatásban az eltérésekből kiindulva, extrapolálás alapján elvégezze a veszteségek becslését.

82 Ebből következik, hogy a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, mivel az kizárja a közösségi finanszírozásból a Görög Köztársaságnál a szántóföldi növények ágazatában 1999. augusztus 20-át megelőzően felmerült kiadásokat, már amennyire a bejelentett kiadások és a közölt, támogatható vetésterületek közötti eltérés miatti korrekció az említett kiadásokat érinti.

Az IIER létrehozásának hiányosságai miatt az 1998. és 1999. gazdasági évre alkalmazott 5%-os átalánykorrekcióról

83 A Bizottság az összefoglaló jelentés B.7.3.1.1. pontjában részletesen kifejti, hogy a Görög Köztársaság még nem alkalmazta az IIER-t.

A felek érvei

84 A Görög Köztársaság elsőként azt állítja, hogy az elvégzett helyszíni ellenőrzés aránya nemzeti szinten több mint kétszer meghaladta a 3887/92 rendeletben előírt 5%-ot. 1998-ban ez a támogatási kérelmek 13,55%-ára emelkedett. Ez a tény a földek elaprózódásával és a benyújtott támogatási kérelmek nagy számával összefüggésben

egyrészt feleslegessé, másrészt mértéktelenné tette a Bizottság által kért helyszíni ellenőrzések arányának növelését, tekintettel a jelentős adminisztratív és pénzügyi költségre, amellyel egy ilyen növelés járt. Ezen ellenőrzések főként a betakarítást követő elvégzésének késedelme nem akadályozta a termőföldek — betakarítást követő — hatékony azonosítását, a művelés maradványainak köszönhetően, amelyek a magas hőmérséklet és a szárazság miatt még mindig jó állapotban voltak. Következésképpen az ellenőrzések aránya és minősége egyaránt kielégítő volt.

85 A Bizottság szolgálataival közölt ellenőrzések és a távérzékeléses módszerekkel végzett ellenőrzések között azonosított eltérések nem valóságosak, és az adatok számítógépes feldolgozása során elkövetett hibák eredményei.

86 Egyebekben a távérzékeléssel végzett ellenőrzés minőségét illetően figyelembe kell venni, hogy az 1998 és 1999 során +– 6,2 m tűréshatárt alkalmaztak a Közös Kutatóközpont (ISPRA) által kidolgozott versenytárgyalási hirdetménynek megfelelően, valamint hogy ez a megközelítés nem működött megfelelően Görögországban a földek felaprózódása miatt. Az optimális tűréshatár megállapítása céljából elvégzett kísérleti művelet később kimutatta, hogy Görögország esetében az optimális tűréshatár +– 3 m, és hogy ez az a tűréshatár, amit 2000 óta alkalmaztak. El kell ismerni, hogy a feltárt esetleges elégtelenségek nem voltak olyan súlyúak, amelyek az EMOGA számára pénzügyi veszteség kockázatát jelentették volna.

87 Az ingatlan-nyilvántartás befejezésének hiányát és a mezőgazdasági parcellák azonosításának viszonylagos nehézségét illetően meg kell jegyezni, hogy a görög hatóságok az IIER számára nyújtandó térképészeti támogatás megteremtésének keretében, az Európai Unió és a Közös Kutatóközpont (ISPRA) hatáskörrel

rendelkező szolgálataival való együttműködésben 1994-ben megkezdték az erre irányuló munkát abból a célból, hogy az IIER bejelentései hozzávetőleg 90%-os arányban lefedettek legyenek. Ez a munka magában foglalta volna az ortofotó és az egységes dia megvalósítását, amely 1997-ben fejeződött be, és amit 1998-ban az ország számos megyéjében teszteltek. Teljes egészében 1999-ben alkalmazták, az IIER mezőgazdasági parcelláinak körülbelül 75%-át fedte le.

88 Az előzőek fényében, valamint figyelemmel különösen a szőlő- és az olajfakataszter 75%-os arányú befejezettségére és a küszöbön álló befejezés reményére, a görög hatóságok álláspontja alapján az a tény, hogy a végrehajtás nem fejeződött be teljesen, nem minősül olyan súlyos hiányosságnak, amely a közösségi források számára veszteség valós kockázatát eredményezné.

89 Végül a szankciók hiányát és a megfelelő ellenőrzési rendszer hiányát illetően, a görög hatóságok fenntartják egyrészt, hogy a 3887/92 rendelet 9. cikkében előírt szankciókat annak ellenére nem alkalmazták az öntözöttként bejelentett vetésterületek esetében, hogy a termelők azt nem bizonyították, azzal az indokkal, hogy a növénykultúrák léteznek, hogy nem szándékos hibás nyilatkozatról van szó, és hogy az ilyen szankciók csak 2000-től alkalmazandók, amikor kukoricatermesztés céljára jelentős, elkülönült vetésterületet hoztak létre.

90 Ezen indokokra tekintettel a görög kormány fenntartja, hogy a nemzeti ellenőrzés szerkezete és rendszere a korábbiakhoz képest javult, és hogy az alkalmazott 5%-os pénzügyi korrekció aránytalan. Emlékeztet, hogy ugyanezt a korrekciós arányt alkalmazták a korábbi betakarítások esetében is.

91 A Bizottság érvelése szerint 1998-ban a régiók jelentős számában nagyarányú, jelentős szabálytalanságokat állapítottak meg. Azonban az említett év során a görög hatóságok nem hajtottak végre kiegészítő ellenőrzéseket, és az 1999-ben ellenőrzött kérelmek százalékaránya nem növekedett úgy ahogy a 3887/92 rendelet 9. cikke

előírja. 1999-re és 2000-re a görög hatóságoknak nem állt módjukban, hogy az ellenőrzésre vonatkozó statisztikai adatokat szolgáltassanak, mivel a központosított statisztikai adatokat tartalmazó számítógépes program még nem működött.

92 Ezenkívül a Bizottság értékelte a távérzékeléssel végzett ellenőrzések arányára és minőségére, a hagyományos, helyszíni vizsgálat minőségére, a mezőgazdasági parcellák elismerési rendszerére, az öntözött növénykultúrák ellenőrzésére és az eljárások átfogó felügyeletére vonatkozó hiányosságokat.

93 A Bizottság érvelése szerint a görög kormány elismeri és elfogadja az ellenőrzésekre vonatkozó valamennyi következtetést, a megállapított eltéréseket, valamint a rendszer és az ellenőrzések hiányosságait. A görög kormány elismeri többek között, hogy az ellenőrzések száma 1999-ben nem növekedett, hogy a bejelentett, távérzékeléssel végzett vizsgálatok száma pontatlan volt, hogy a helyszíni ellenőrzéseket késéssel, sőt a betakarítás után hajtották végre, hogy a légi felvételekre elfogadott 6,2 m tűréshatár a görögországi kis növénykultúrák esetében nem megfelelő, hogy a szóban forgó időszak során az ingatlan-nyilvántartás kidolgozása még távol állt a befejezéstől, hogy a 3887/92 rendelet 9. cikkében előírt szankciókat e rendelkezés önkényes értelmezése miatt nem szabták ki.

94 Tekintettel az ellenőrzési rendszert a peres időszak alatt érintő hiányosságok súlyára, és az ebből következő, az EMOGÁ-t fenyegető veszteség magas kockázatára, az 5%-os korrekciót a Bizottság szerint indokoltnak kell tekinteni.

A Bíróság álláspontja

95 A jelen ítélet 33–35. pontjában idézett ítélkezési gyakorlat alapján a görög kormányra hárul annak bizonyítása, hogy az 1998. és 1999. gazdasági évben a

Görög Köztársaság megbízható és hatékony ellenőrzési rendszert alkalmazott, valamint hogy a Bizottság által a szolgálatai által végrehajtott tárgyi vizsgálatokat követően megfogalmazott kifogások nem voltak megalapozottak.

96 A görög kormány tehát nem vitatja az IIER végrehajtását illetően, hogy a 3508/92 rendelet 2. és 3. cikke által előírt számítógépes adatbázist a megadott határidőn belül nem készítették el, és az a szóban forgó gazdasági években nem működött. A görög kormány kizárólag azt terjeszti elő, hogy a nemzeti ellenőrzés szerkezete és rendszere javult ahhoz képest, amilyen az a múltban volt, és hogy a Bizottság által hivatkozott tények nem minősülnek a közösségi források számára a veszteség valós kockázatát eredményező súlyos hiányosságnak.

97 Ebben a tekintetben fel kell idézni az IIER létrehozásának jelentőségét anélkül, hogy szükséges lenne részleteiben megvizsgálni a távérzékeléssel végzett ellenőrzések minőségének vagy a helyszíni ellenőrzés arányának kérdését. A mezőgazdasági parcellák azonosítása, amely Görögországban még nem fejeződött be teljesen, valóban a vetésterülethez kötődő rendszer helyes alkalmazása kulcstényezőjének minősül. Önmagában a parcellák megbízható azonosítási rendszerének hiánya a közösségi költségvetés számára a károsodás magas kockázatát vonja maga után.

98 A 3887/92 rendeletben előírt szankciókat illetően elegendő azt megállapítani, hogy a termelők a saját területeiket öntözöttként jelentették be anélkül, hogy ezt bizonyítani tudták volna. Az említett rendelet 9. cikke (2) bekezdésében előírt szankció kizárja az érintett parcellákat a közösségi finanszírozásból. A görög kormány állításával ellentétben ez a szankció már alkalmazható volt a szóban forgó gazdasági évekre.

99 Bár el kell ismerni a javulás tényét, az említett kormány nem állíthatja, hogy e megállapítás miatt, valamint figyelemmel arra, hogy előzőleg 5%-os korrekciót már alkalmaztak, az alkalmazandó korrekciók mértékét csökkenteni kell. Valójában e

javulások ellenére, bármilyen érdemlegesek legyenek is, az EMOGA számára az IIER létrehozására előírt határidő, 1997. január 1. lejárta óta rendkívül magas volt a károsodás kockázata, így a korábbi évekre előírt, 5%-os korrekció rendkívül kedvezőnek nevezhető.

100 Következtésképpen az 1998-ra és 1999-re alkalmazott 5%-os átalánykorrekciók a Bizottság VI/5330/97. sz. dokumentumában lefektetett iránymutatással összeegyeztethetőknek tűnnek.

Az 1998. és 1999. gazdasági évre a mezőgazdasági szövetkezetek társulásai általi visszatartások miatt alkalmazott 2%-os átalánykorrekcióról

101 Az összefoglaló jelentés 7.3.1.5. pontjából következik, hogy 1998-ban és 1999-ben a mezőgazdasági szövetkezetek társulásai a működési költségeik fedezése érdekében hozzávetőleg 2%-ot automatikusan visszatartottak a mezőgazdasági termelőknek kifizetett támogatás összegéből.

A felek érvei

102 A görög kormány szerint a nemzeti jogi szabályozás a vitatott betakarítások óta már nem teszi lehetővé a visszatartásokat. E kormány szerint a C-247/98. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2001. január 11-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-1. o.], amelyből az következik, hogy az ilyen visszatartások tilosak, kifejezetten utal a 2538/97. törvény hatálybalépését, azaz 1997. december 1-jét megelőző visszatartásokra. Az említett törvény 37. cikke egy második bekezdéssel egészítette ki az

1409/83. törvény 2. cikkét, amely elrendeli, hogy „az előző bekezdésben előírt visszatartás összege nem vonatkozik azokra az összegekre, amelyek az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapot (EMOGA) terhelik, kivéve ha a közösségi rendelkezések másként rendelkeznek". Ennélfogva a nemzeti jogi szabályozás közvetlenül tilt mindenféle visszatartást az EMOGA támogatásaiból.

103 A görög kormány elismeri, hogy a tagállam azon kötelezettsége, hogy a támogatások teljes összegének kifizetését biztosítsa, nem korlátozódik az arra vonatkozó jogi háttér megalkotására, hanem kiterjed annak szigorú betartására és alkalmazására, mégpedig oly módon, hogy a támogatásokból való, esetlegesen megállapított visszatartásokat vissza lehessen szerezni azzal az indokkal, hogy azokra indokolatlanul vagy jogtalanul került sor. Ez utóbbi pont tehát a támogatás kedvezményezettje részéről panaszt, általánosabban pedig a mezőgazdasági társulások és a kedvezményezettek közötti valamennyi ellentétes megállapodás hiányát előfeltételezi. Jelen esetben közösségi vagy nemzeti rendelkezést nem sértettek meg, mivel a kifizetett támogatás kedvezményezettje e támogatás egy részének visszatartásába kifejezetten beleegyezett.

104 A jelen ügyben tartott tárgyalás során a görög kormány hozzáfűzte, hogy a 2538/97. törvény megszavazását követően a közigazgatás különböző körrendeletek útján a tárgyban hatáskörrel rendelkező valamennyi szolgálat figyelmét felhívta e törvényre annak szigorú betartatása és a jogsértők bíróság elé állítása érdekében.

105 Tekintettel a tárgykörben megtett intézkedésekre és a megállapított javulásokra, megalapozatlan, vagy legalábbis rendkívül igazságtalan és aránytalan volna a közösségi finanszírozásból kizárni a kedvezményezetteknek kifizetett támogatások 2%-ának megfelelő részét.

106 A Bizottság érvelése szerint a görög kormány elismeri, hogy a mezőgazdasági szövetkezetek társulásai által alkalmazott 2%-os visszatartás a közösségi joggal

ellentétes, és nem vitatja a Bizottság ellenőrzéseinek eredményét, amely ellenőrzések bebizonyítják, hogy a társulások a kedvezményezetteknek kifizetett összegek 2%-ának megfelelő összeget tartottak vissza.

107 A görög hatóságok ugyan hatályon kívül helyezték azt a törvényt, amely a mezőgazdasági szövetkezetek társulásait feljogosította, hogy a támogatások kifizetésének igazgatásához kapcsolódó költségeket megtérítsék a támogatások 2%-ával megegyező összeg visszatartásával, a görög hatóságok nem tették meg a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy az említett társulások általi visszatartási gyakorlat folytatását megakadályozzák. A Bizottság emlékeztet, hogy a tagállamoknak meg kell akadályozniuk a támogatásnak teljes egészében a termelők részére való kifizetése kötelezettségének valamennyi, át nem látható módon történő, közvetlen vagy közvetett megkerülését.

108 A Bizottság hozzáfűzi, hogy erre a visszatartásra vonatkozóan a termelőktől számos panasz érkezett hozzá.

A Bíróság álláspontja

109 Az 1765/92 rendelet 15. cikkének (3) bekezdése elrendeli, hogy az ugyanezen rendelet által érintett kifizetéseket teljes egészében a kedvezményezetteknek kell kifizetni.

110 A 2538/97. törvény elfogadása ellenére, amely tiltja ezeket a visszatartásokat, az nem vitatott, hogy 1998 és 1999 során a mezőgazdasági szövetkezetek társulásai működési költségeik fedezésére automatikusan visszatartottak a mezőgazdasági termelők számára kifizetett támogatás hozzávetőleg 2%-ának megfelelő összeget.

111 Az egyes szántóföldi növények termelőinek támogatási rendszere tehát nem ír elő semmilyen kivételt, amely ilyen visszatartásra feljogosítana. A Bíróság tehát úgy ítélte meg, hogy az 1765/92 rendelet 15. cikkének (3) bekezdése megtiltja, hogy a nemzeti hatóságok a teljesített kifizetésekből levonást hajtsanak végre, vagy hogy előírják a kérelmekkel kapcsolatos közigazgatási költségek megfizetését, amely a támogatások összegének csökkentését eredményezi (a C-36/97. és C-37/97. sz. Kellinghusen-ügyben 1998. október 22-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-6337. o.] 21. pontja). Ez éppúgy vonatkozik a szóban forgó támogatások kifizetésébe beavatkozó mezőgazdasági szövetkezetek társulásaira is.

112 Az 1765/92 rendelet 15. cikkének (3) bekezdéséből következő kötelezettség eredménykötelezettség abban az értelemben, hogy nincs jelentősége annak, hogy bejegyeztek-e panaszokat, vagy hogy a kedvezményezettek és a szövetkezetek kötöttek-e a támogatás egy részének visszatartására vonatkozó megállapodást.

113 A Bizottság által elrendelt 2%-os korrekció megegyezik a mezőgazdasági szövetkezetek társulásai által visszatartott százalékaránnyal. A korrekció aránytalan jellegére vonatkozó jogalapot tehát nem lehet elfogadni.

114 Következésképpen a Bizottság joggal alkalmazhatta a vitatott korrekciót.

115 Tekintettel az előző megállapításokra, a keresetet ezt meghaladó részében el kell utasítani.

A költségekről

116 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ugyanakkor ugyanezen szabályzat 69. cikkének 3. §-a értelmében részleges pernyertesség esetén a Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy határozhat úgy, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit. Jelen esetben, mivel mindkét fél részlegesen pernyertes lett, úgy kell határozni, hogy a felek maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) **A tagállamok által az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege alapján a tagállamoknál felmerült egyes kiadások közösségi finanszírozásból történő kizárásáról szóló, 2002. június 16-i 2002/524/EK bizottsági határozatot megsemmisíti, mivel az kizárja a közösségi finanszírozásból a Görög Köztársaságnál a szántóföldi növények ágazatában 1999. augusztus 20-át megelőzően felmerült kiadásokat, már amennyire a bejelentett kiadások és a közölt, támogatható vetésterületek közötti eltérés miatti korrekció az említett kiadásokat érinti.**

2) **A keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**

3) **A felek maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások